

Sygn. akt (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Różańska

Protokolant: Jolanta Olszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20 grudnia 2018 roku, 14 lutego 2019 roku,

sprawy F. G. s. A. i E. z d. J., ur. (...) w J.,

oskarżonego o to, że: w dniu 14 października 2016 roku w J., w powiecie (...), woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia biżuterii złotej w postaci dwóch złotych obrączek, złotego pierścionka z oczkiem w kolorze czerwonym o wartości łącznej 1000 złotych na szkodę M. M., oraz notebooka marki A. wraz z myszką i kablem zasilającym o wartości 500 złotych na szkodę A. L., a następnie notebook m-ki A. wraz z myszką i kablem zasilającym w stanie nienaruszonym porzucił na stacji PKP M., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzeka:

1. Oskarżonego F. G. uznaje go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., przy czym ustala, iż wartość skradzionego notebooka marki A. wraz z myszką i kablem zasilającym wynosiła 300 złotych, zaś wartość całej szkody wyniosła 1300 złotych i za to skazuje oskarżonego, zaś na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. M. kwoty 1000 (jednego tysiąca) złotych,
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. H. K. z Kancelarii Adwokackiej w O. kwotę 516,60 (pięciuset szesnastu, 60/100) złotych w tym 23 % podatku VAT w kwocie 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć, 60/100) złotych tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu F. G. z urzędu,
4. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

M. M. od 1 lipca 2016 roku zamieszkiwała w wynajmowanym pokoju w J.. W pokoju tym przechowywała wszystkie swoje rzeczy, w tym dwie złote obrączki z jej byłego małżeństwa oraz złoty pierścionek z czerwonym oczkiem. Nadto M. M. posiadała pożyczonego od mieszkającej po sąsiedzku A. L. notebooka firmy (...) wraz z myszką i kablem zasilającym. A. L. kupiła sprzęt jako używany za kwotę 350 złotych. M. M. korzystając z pożyczonego laptopa, na

portalu (...) poznała mężczyznę, który przedstawił się jako M.. W rzeczywistości był to F. G.. M. M. przez pewien okres korespondowała z poznanym mężczyzną, po czym zaproponowała aby ten przyjechał do niej i u niej zamieszkał. Mężczyzna przyjechał do J. w dniu 6 października 2016 roku i do dnia 14 października 2016 roku korzystał z gościnności M. M.. W dniu 14 października 2016 roku M. M. zostawiła mężczyźnie klucze do pokoju, a sama o 6.00 rano wyszła do pracy. W trakcie nieobecności kobiety F. G. spakował swoje rzeczy oraz należącą do M. M. biżuterię w postaci dwóch złotych obrączek i złotego pierścionka z czerwonym oczkiem, notebooka stanowiącego własność A. L.

Po powrocie z pracy w dniu 14 października 2016 roku M. M. stwierdziła, iż drzwi do jej pokoju są otwarte, a z pomieszczenia zginął notebook A. L. oraz dwie złote obrączki i złoty pierścionek z czerwonym oczkiem. Wobec ujawnionej kradzieży M. M. jeszcze tego samego dnia udała na się Komisariat Policji w J., gdzie złożyła ustne zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa oraz załączyła do akt sprawy zdjęcie z wizerunkiem mężczyzny, które przysyłał jej mężczyzna podający się za M. G..

W dniu 14 października 2016 roku o godzinie 15:00 na peronie na stacji PKP w M. R. dostrzegł leżący na ławce pokrowiec. Żadna z obecnych wówczas na peronie osób nie podała się za właściciela znalezionej przedmiotu, dlatego P. R. zajrzał do środka pokrowca i stwierdził, że jest w nim komputer typu laptop. Był to sprzęt należący do A. L..

W dniu 15 października 2016 roku M. M. za pośrednictwem komunikatora messenger nawiązała kontakt z kobietą, która jest założycielką grupy na portalu facebook.pl - oszukane.eu. M. M. po udostępnieniu zdjęć i danych dotyczących mężczyzny, który dokonał przestępstwa kradzieży na jej szkodę, otrzymała informacje co do rzeczywistych danych mężczyzny.

W toku podjętych czynności procesowych ustalono, iż osobą widniejącą na zdjęciach złożonych przez M. M. jest F. G..

F. G. był uprzednio wielokrotnie karany.

Wyrokiem łącznym z dnia 27 listopada 2014 roku sygn. akt (...) Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze połączył wyroki jednostkowe obejmujące skazania za czyny zabronione przeciwko mieniu, w tym z art. 278 § 1 kk, art. 279 § 1 kk i wymierzył skazanemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. F. G. karę odbywał między innymi w okresie od 10 czerwca 2014 roku do 26 listopada 2015 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadka M. M. (k. 2, 9v, 10, 206-207), zeznań świadka A. L. (k. 40v, 221), zeznań świadka P. R. (k. 14-14v, 207) oraz innych dowodów w postaci: protokołu oględzin komputera A. wraz z akcesoriami (k. 24-25), protokołu okazania notebooka A. (k. 35-36), kary karnej (k. 53-57, 62-66, 79-84, 97-102, 201-202), protokołu pobrania materiału porównawczego (k. 123), odpisu wyroku (...) (k. 126-131), odpisu wyroku (...) (k. 132-138), odpisu wyroku (...) (k. 140-143), odpisu wyroku (...) (k. 144-152), odpisu wyroku (...) (k. 154), danych dotyczących oskarżonego (k. 159), wniosków oskarżonego (k. 178, 180, 187).

Oskarżony F. G. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i korzystając z przysługującego mu prawa odmówił składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania. Po wpłynięciu aktu oskarżenia do Sądu oskarżony złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

W tym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje.

Sąd uznał, iż na wiarę w całości zasługują zeznania świadka M. M., są one bowiem jasne, spójne i logiczne. Świadek opisała w sposób bardzo dokładny w jakich okolicznościach poznała oskarżonego, kiedy i dlaczego u niej zamieszkał. M. M. odniosła się do najistotniejszych elementów, wskazując przy tym, że relacja jaką nawiązała z oskarżonym przez krótki czas ich znajomości, pozwoliła na obdarzenie go zaufaniem na tyle, że w dniu 14 października 2016 roku zostawiła mu klucz do swojego pokoju, a sama o 6.00 rano wyszła do pracy. F. G. wiedział gdzie schowana była biżuteria, zaś laptop leżał na wierzchu. Oskarżony na wiadomość, że pokrzywdzona chce sprzedać biżuterię powiedział jej aby „poczekaj bo może złoto będzie droższe”. Zeznania świadka są rzetelne. Brak jest jakichkolwiek podstaw by kwestionować prawdziwość tej relacji. Sąd miał na uwadze, że M. M. nie była właścicielką laptopa marki A., dlatego

wskazana przez nią kwota 500 złotych była jedynie ceną orientacyjną. Powyższe okoliczności zostały zweryfikowane w toku postępowania dowodowego, gdzie świadek A. L. w ocenie Sądu wiarygodnie zeznała oświadczając, iż to ona jest właścicielką notebooka marki A., którego kupiła jako sprzęt używany za kwotę 350 złotych pół roku przed kradzieżą. Nadto w przekonaniu Sądu M. M. logicznie i przekonująco opisała także w jaki sposób odzyskała skradzionego laptopa i jakie kroki podjęła, aby ustalić tożsamość oskarżonego. W ocenie Sądu zaprezentowane przez świadka okoliczności stanowią pełną i spójną relację zdarzenia, która pozwoliła na odtworzenie stanu faktycznego w sprawie. Zeznania korespondują z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym w sprawie.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka A. L.. Świadek w sposób logiczny i spójny zeznała, że w okresie kiedy miała miejsce kradzież, mieszkała w innym budynku niż pokrzywdzona, przy czym na tym samym podwórku i miała widok ze swojego okna na okno pokoju pokrzywdzonej. Świadek podała nadto, iż dała M. M. do użytkowania swojego notebooka kiedy ta się sprowadziła. A. L. oświadczyła również, że wiedziała o tym, iż M. M. poznała przez Internet mężczyznę, który mieszkał u niej przez jakiś tydzień. Świadek także go poznała, przedstawił się z nazwiska G.. Świadek w dniu kradzieży widziała tego mężczyznę w oknie pokoju, ponieważ mieszka w budynku naprzeciwko. Świadek wartość laptopa oceniła na 200 – 300 złotych, przy czym oświadczając, iż ona kupiła go jako używany za 350 złotych. W ocenie Sądu zeznania świadka są w pełni wiarygodne bowiem korelują z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie i ujawnionym w toku przewodu sądowego. Były one podstawą ustalenia wartości skradzionego sprzętu. Świadek miała pełniejszą wiedzę w tym zakresie. Sąd nie dopatrył się podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań tego świadka. Świadek zeznawała zgodnie ze swoją wiedzą i pamięcią.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania świadka P. R.. Zeznania są jasne i rzeczowe.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dowody z dokumentów przeprowadzone i ujawnione w toku przewodu sądowego zostały one bowiem sporządzone przez osoby do tego uprawnione, żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności ani autentyczności do czego Sąd również nie znalazł podstaw, zaś w połączeniu z osobowym materiałem dowodowym pozwoliły na ustalenie przebiegu zdarzeń będących przedmiotem niniejszego postępowania.

W świetle zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego sąd uznał, iż sprawstwo i wina oskarżonego F. G. w zakresie popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 k.k. nie budzi wątpliwości.

Przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. dopuszcza się ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Realizacją ustawowych znamion przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. jest właśnie zabór rzeczy ruchomej w celu jej przywłaszczenia.

Wskazać należy w tym miejscu, iż przy przestępstwie kradzieży działanie sprawcy należy uznać za ukończone z chwilą, gdy sprawca „zawładnął rzeczą, objął ją w swoje posiadanie, bez względu na to, czy zdołał następnie zamiar rozporządzania tą rzeczą jako swoją urzeczywistnić czy też nie” (wyrok SN z 21 stycznia 1985 r., II KR 311/84, OSNPG 1985, nr 8, poz. 110). Kradzież jest dokonana w chwili zaboru, tj. objęcia przedmiotu wykonawczego we władztwo sprawcy, i w związku z tym stopień utrwalenia władztwa nad tym mieniem, dalsze losy mienia oraz dalsze zamiary sprawcy względem mienia są obojętne z punktu widzenia oceny prawnej.

Sąd opierając się na zgromadzonym materiale dowodowym uznał oskarżonego F. G. za winnego tego, że w dniu 14 października 2016 roku w J., w powiecie (...), woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia biżuterii złotej w postaci dwóch złotych obrączek, złotego pierścionka z oczkiem w kolorze czerwonym o wartości łącznej 1000 złotych na szkodę M. M., oraz notebooka marki A. wraz z myszką i kablem zasilającym o wartości 300 złotych na szkodę A. L., a następnie notebook m-ki A. wraz z myszką i kablem zasilającym w stanie nienaruszonym porzucił na stacji PKP M., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Sąd zmienił opis czynu poprzez zmianę wartości skradzionego notebooka marki A. wraz z myszką i kablem zasilającym. Według relacji A. L. złożonej przed Sądem wynika, iż wartość w/w mienia wynosiła 300 złotych. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. F. G. zamieszkując wspólnie z pokrzywdzoną chciał ją okraść. Podczas jej nieobecności

w domu zabrał z jej pokoju należące do niej dwie złote obrączki, złoty pierścionek z oczkiem w kolorze czerwonym oraz sprzęt należący do koleżanki pokrzywdzonej – A. L.. Następnie z częścią tych przedmiotów postąpił jak właściciel bowiem zostawił notebook m-ki A. wraz z myszką i kablem zasilającym na stacji PKP. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Oskarżony działał w warunkach recydywy podstawowej. Wyrokiem łącznym z dnia 27 listopada 2014 roku sygn. akt (...) Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze połączył wyroki jednostkowe obejmujące skazania za czyny zabronione przeciwko mieniu, w tym z art. 278 § 1 kk, art. 279 § 1 kk i wymierzył skazanemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. F. G. karę odbywał między innymi w okresie od 10 czerwca 2014 roku do 26 listopada 2015 roku.

F. G. w tej sprawie został skazany na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. M. kwoty 1000 (jednego tysiąca) złotych.

Sąd uznał, iż taka kara będzie w świetle art. 53 § 1 i § 2 k.k. karą sprawiedliwą i wyważoną z punktu widzenia stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia oskarżonego. Sąd orzekając powyższą karę wziął pod uwagę wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające oskarżonego.

Sąd do okoliczności łagodzących zaliczył fakt przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz niewielką wartość wyrządzonej szkody.

Jednak w sprawie występuje szereg istotnych okoliczności obciążających. Przede wszystkim oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa, co dawało Sądowi możliwość zaostrzenia wymiaru kary w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę – zatem w realiach tej sprawy w wysokości do 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Choć Sąd nie skorzystał z tej możliwości nie mógł nie wziąć pod uwagę wymierzając karę, że oskarżony działał w warunkach recydywy. Nadto oskarżony był wielokrotnie karany, bo aż 20-sto krotnie (przed popełnieniem tego czynu zapadło wobec oskarżonego 17 wyroków skazujących). O. na wymiar kary wpływ miały okoliczności i sposób popełnienia przypisanego mu czynu. Oskarżony wykorzystał bowiem zaufanie jakim obdarzyła go pokrzywdzona M. M. gościła oskarżonego w swoim domu. Należy także zauważyć, iż oskarżony musiał planować kradzież, nie podał on kobiecie swojego prawdziwego imienia.

Wobec powyższego Sąd uznał, że w przypadku oskarżonego kara 1 roku pozbawienia wolności spełni swoje cele wychowawcze jak również zapobiegawcze. W ocenie Sądu kara w orzeczonym wymiarze nie tylko uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, ale przede wszystkim pozwoli oskarżonemu zrozumieć naganność jego zachowania. Jednocześnie Sąd zgodnie z przepisem art. 46 § 1 kk nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 1.000 złotych, co także przyczynia się do realizacji celów kary.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. H. K. z Kancelarii Adwokackiej w O. kwotę 516,60 zł. w tym 23 % podatku VAT w kwocie 96,60 zł. tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu F. G. z urzędu.

Mając zaś na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, konieczność w pierwszej kolejności naprawienia szkody wobec pokrzywdzonej, Sąd zwolnił oskarżonego w całości od kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa. W ocenie Sądu bowiem konieczność uiszczenia kosztów postępowania byłaby zbyt duża dolegliwością.

Z powyższych względów orzeczono jak w wyroku.